

עפ"ת 21553/11/13 - מדינת ישראל - משרד התחבורה נגד ישראל אסולין

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט
17.3.14

עפ"ת 21553-11-13 מדינת ישראל נ' אסולין
תיק חיצוני: 2012-00776-7

בפני כב' השופט כמאל סעב
מערערת
נגד
משיב
מדינת ישראל - משרד התחבורה
ישראל אסולין

בשם המערערת עו"ד יהודה טוביאס.

המשיב בעצמו.

פסק דין

לפני ערעור על קולת העונש (גובה הקנס) שהוטל ביום 03/10/13, על המשיב בבית משפט השלום בחיפה (כב' השופט גיל קרזבום) בתיק תת"ח 4973-02-13.

המשיב הובא לדין בבית משפט השלום בגין עבירה של אי קיום חובת רישיון - לפי סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים, (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), התש"ל - 1970 ביחד עם סעיף 39 (ב1א) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח - 1957.

המשיב הודה בעובדות כתב האישום, הורשע ונידון לעונשים הבאים:

7,500 ₪ קנס, מסכום זה הופחת הסך של 500 ₪, כך שיתרת הקנס (בסך של 6500 ש"ח), תשולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים, 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בה הורשע וצו סגירה שנכנס לתוקף ביום 03/10/13 לתקופה של 12 חודשים.

המערערת טוענת כי העונש שהוטל על המשיב אינו מידתי ונוטה לקולא במידה מופרזת ולכן יש לקבל את הערעור ולהטיל על המשיב קנס גבוה מזה שהוטל עליו בבית משפט השלום, תוך שהיא מפנה לקנס המקסימאלי הקבוע בחוק ולעברו של המשיב ומבקשת שהקנס לא יפחת מהסך של 50,000 שח.

כמו כן, ביקשה המערערת לחייב את המשיב לחתום על התחייבות כספית מרתיעה ולהורות על סגירת העסק ללא הגבלת זמן.

מכתב האישום עולה כי העבירות בהן הודה והורשע המשיב בוצעו מחודש פברואר עד אפריל 2012.

המדובר במוסך לעבודות תיקוני מכוונאות לרכב מנועי. המפעל מצוי ברחוב המלאכה 5, אזור התעשייה ביוקנעם.

המשיב ביצע עבודות תיקוני רכב ביום 20/02/12 (החלפת מנוע לרכב מסוג סיטרואן), ביום 15/03/12, (החלפת אלטרנטור ו- 4 חגורות מנוע לרכב) וביום 30/04/12, (ביצע החלפת רצועות תזמון בצינורית בלם קדמי לרכב מסוג טנדר מיצובישי והחלפת תיבת הילוכים לרכב מסוג GMC).

המשיב, יליד 1954, טען כי הוא עובד בתחום זה מזה 40 שנה ומפרנס את משפחתו מעבודה זו.

עוד טען המשיב כי כיום הצטרף אליו עובד נוסף ששמו נדיר עבד אלחאפיז - בעל הסמכה לניהול מוסך, ואף הציג תעודות ההסמכה של האחרון.

המשיב הוסיף ואמר כי הוא הגיש בקשה לקבלת רישיון מאת המערערת וככל הנראה סיכויו לקבלת רישיון, דיי טובים.

המשיב טען עוד כי מצבו הכלכלי אינו שפיר וביקש שלא להתערב בגזר הדין.

לאחר שעיינתי בגזר הדין, בהודעת הערעור, בכתב האישום, בהרשעה הקודמת ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לקבל את הערעור באופן חלקי כפי שיפורט להלן:

יש לציין כי כתב האישום הוגש ב-20/02/13, כשנה לאחר ביצוע העבירות והדין בו התמשך עד ל-03/10/13, מועד מתן גזר הדין.

אומנם למשיב הרשעה קודמת בגין עבירות דומות, עבירות שבוצעו בשנת 2006 ובגין גזר בימ"ש עליו (בתת"ח 63/06 חיפה), עונש מאסר מותנה, קנס כספי וחתימה על התחייבות עצמית.

על גזר דין זה הגישה המערערת ערעור בפני בית משפט זה שנידון ביום 20/09/07, בע"פ 2277-07 ובו החליט בית משפט המחוזי בחיפה הנכבד - (כבוד השופטים ברלינר, גריל ונאמן), לקבל את הערעור במובן זה שהורו על הפעלת ההתחייבות הכספית תוך חפיפתה באופן חלקי לקנס שהוטל. בפסק הדין נרשמו הדברים הבאים:

"היום אמר לנו בא כוח המערערת, כי בהתחשב בנסיבות האישיות עליהן שמע מפי המשיב שלא היה מיוצג בפנינו, הוא משאיר את הנקודה השנייה, היינו הפעלת ההתחייבות לשיקול דעתנו".

ניתן להתרשם כי מצבו של המשיב ונסיבותיו האישיות לא השתפרו מאז.

יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שמדובר במי שלחובתו הרשעה קודמת בעבירה דומה, זאת מבלי להתעלם מכך שהעבירות בוצעו לפני שנים רבות וכתב האישום נשוא הערעור הוגש בשיהוי מסוים וההליכים בו לא הסתיימו מהר, זאת בהתחשב בעובדה כי מדובר בתיק פשוט וממוקד.

נקודות אלו יש לזקוף לטובת המשיב.

עוד יש לתת את הדעת על כך שערכאת הערעור אינה נוהגת למצות את הדין גם כשהיא מקבלת את הערעור ואין זה תפקידה להיכנס לנעליה של הערכאה הדיונית בקביעת העונש במסגרת ערעור ולא תבחן את הערעור כפי שערכאה דיונית עושה זאת - ראו ע"פ 7430/13 **שחרוק טוחסונוב נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 3.3.14).

אין להתעלם גם כן מהעובדה כי המשיב מצוי כיום בהליכי קבלת רישיון ויחד איתו, כעולה מהמסמכים שהציג, אמור לעבוד מי שמוסמך ומורשה לכך ולכן סיכויי קבלת הרישיון, לכאורה, נראים די טובים.

בנסיבות האלה ולאחר שנתתי את דעתי למכלול הנתונים והשיקולים, אני מחליט לקבל את הערעור ולהטיל על המשיב קנס בסך 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו, (במקום 7,500 ₪ שהטיל בית משפט השלום) מסכום זה יש להפחית את התשלומים שהמשיב שילם עד כה ואת היתרה ישלם בעשרה תשלומים רצופים, כשמניין הזמן מיום מתן פס"ד זה.

בחנתי את בקשת המערערת ביחס לתוקפו של צו הסגירה למשך שנה כפי שהוטל על ידי בית משפט השלום ולא מצאתי מקום להתערב בו, זאת בהתחשב בעובדה כי המשיב עושה את המוטל עליו לשם קבלת רישיון כדין.

זאת ועוד, לא מצאתי מקום להתערב בהתחייבות, הן מבחינת סכומה והן מבחינת תקופתה כפי שנקבע על ידי בית משפט השלום.

המזכירות תשלח עותק מפסק דין זה לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.